

ladt Striden om Kvinders Adgang til Præsteembeder. Der har jo nemlig ikke i kirkelige Kredse vist sig nogen som helst Trang til at faa disse Embeder besat med Kvinder, der er ikke for Rigsdagen indkommet noget som helst Andragende i saa Henseende. Derfor synes jeg, at man godt kunde afvente Udviklingen, og at Rigsdagen godt kunde vente, indtil Kravet blev rejst.

Jeg vilde derfor finde det rigtigt, at der blev stillet Ændringsforslag til Lovforslaget, som kort og klart sagde: Spørgsmaalet om Kvinders Adgang til Folkekirkens Embeder som Præster og Biskopper berøres ikke af denne Lov. Det tror jeg, alle Parter, ikke mindst Kvinderne, vilde være bedst tjente med. Det er for øvrigt ikke det, der staar i det konservative Folkepartis Ændringsforslag; der staar kort og godt, at Kvinderne udelukkes fra kirkelige Embeder. Men der er ogsaa andre kirkelige Embeder end dem, til hvilke der kræves Ordination, Kirkesanger-, Klokkerembeder o. s. v., og der vil jo ikke være nogen Grund til at udelukke Kvinder fra Adgang til dem. Derfor vilde jeg for mit Vedkommende, hvis jeg var til Stede ved Afstemningen her i Tinget, ikke stemme imod det konservative Folkepartis Ændringsforslag, fordi det viser Vej i den rigtige Retning, nemlig at udskyde Spørgsmaalet til senere Afgørelse, men jeg vilde heller ikke stemme for det, fordi det ikke er ganske klart affattet. Jeg vil derimod forbeholde mig at tilraade, at man stiller et Ændringsforslag til tredie Behandling gaaende ud paa, at Spørgsmaalet om Kvinders Adgang til Folkekirkens Præsteembeder afgøres ikke ved denne Lov.

Hermed har jeg klarlagt min Stilling, og saa faar Sagen gaa sin Gang.

Ordføreren (Elma Munch): Det ærede 20de Medlem for Hovedstaden (J. Oskar Andersen) har gentagne Gange fremhævet, at Biskopperne er enige i, at det her drejer sig om et indre Anliggende. Heri synes jeg imidlertid, at det ærede 20de Medlem for Hovedstaden ser fuldstændig forkert. Thi Biskopperne har — det fremgaar jo netop af deres Erklæringer — ikke principielle Indvendinger mod selve Sagen undtagen en eneste af dem. Hvis man altsaa skal tage Flertallets Synspunkt i Betragtning, maa man sige, at Biskopperne ikke har principielle Indvendinger og altsaa ikke kan anse denne Sag for at være et indre kirkeligt Anliggende. De

fremhæver de praktiske Vanskeligheder, de fremhæver Befolkningens Reageren overfor det nye, men de fremhæver, som sagt, paa en Undtagelse nær absolut, at de ikke har principielle Indvendinger at gøre.

Det ærede 20de Medlem for Hovedstaden fandt, at det var rent forkert, naar det var fremhævet, at man fra konservativ Side vilde gøre Kvinderne til en Paria-kaste paa dette Omraade. Men det er netop det, man vil fra den Side; man vil gerne, som det ærede 20de Medlem fremhævede, bruge Kvinderne til at tale, og man vil gerne bruge dem i underordnede Stillinger, men man vil ikke ordinere dem. Man vil altsaa, hvis man kan faa Brug for dem, som jeg før fremhævede, benytte dem paa udsatte og vanskelige Poster, men man vil ikke ordinere dem. Dette er ikke Ligestilling med Mændene; altsaa vil man paa dette meget vigtige Omraade stille Kvinderne ringere end Mændene.

Saa sagde det ærede Medlem, at det skulde vel ikke vare til evig Tid, for han haabede, at man i kirkelige Kredse maatte blive oplyst i denne Henseende, saaledes at Kirken en Gang ønskede kvindelige Præster. Jeg vil i den Anledning gerne spørge det ærede Medlem: Hvad er Kirken, hvad mener han med Kirken, hvorledes skal Kirken give dette Udtryk?

Det ærede Medlem fremhævede ogsaa, at det var rent forkert, naar jeg havde sagt, at de kvindelige Medlemmer af det konservative Folkeparti umulig kunde stemme for det af de konservative Medlemmer af Udvalget stillede Ændringsforslag. Jeg fremhævede for det ærede 6te Medlem fra Aarhus' (Karen Ankersted) Vedkommende, at hun ved første Behandling havde udtalt sin absolutte Tilslutning til Lovforslaget. Hun udtalte, at hun havde et vist personligt Ubehag ved den Tanke at se en kvindelig Præst; men jeg gjorde gældende, at man dog sikkert ikke vilde lade disse rent personlige Fornemmelser være afgørende for sin Afstemning her. Det er derfor sikkert, at hvis hun havde været til Stede, vilde det være udelukket, at hun kunde stemme for det konservative Folkepartis Ændringsforslag. Hvad det ærede 7de Medlem for Hovedstaden (Mathilde Hauschultz) angaar, udtalte hun ved første Behandling, at Loven fik jo kun særlig Betydning for Præste- og Dommerembeder. Tager man nu Præsteembederne væk, bliver der ikke saa forfærdelig meget ved Loven. Saa har man taget den ene Halvdæl bort. Det